

RADIKALT

5.76

FORUM

Vårt folk

Här intill syns 19 nunor. Det är dom som varit FPU-kandidater till riksdag, kommun och landsting och som kom in efter folkpartiets segerval 19 september. Vilka det är? Häng med (fr vänster till höger som man läser): Olle Wästberg, Daniel Tarschys, Bonnie Bernström, Inger Claesson, Jan Friedman, Linda Steneberg, Jimmy Edlund, Lars Leijonborg, Eva Sterndal, Leif Dollert, Urban Lange, Peter Ekelund, Kerstin Danielsson, Erik Månsson, Kjell Westerberg, Johan Schück, Bo Könberg, Birgitta Rydberg och Jan-Erik Kjellberg. De två sistnämnda suppleanter i landstinget. RF säger GRATIS!

Mittuppslaget

En så'n seger!

Valet dominerar detta Radikalt Forum. Vi ska kommentera det trots att minnena börjar blekna.

En härlig seger. Men också en utmaning för liberalismen. Vi får inte glömma att det var fp:s uppbrott från sterilt blocktänkande som skapade en segerprofil åt partiet. Sid 2

Farväl till vapnen?

Försvarspolitiken blir alltmer brännande. Hur stora försvarsanslag, nytt Viggenprojekt m m? Nästa sommar ska FPU-kongressen ta ett nytt försvarspolitiskt beslut. I ett debattinlägg här i RF pläderar Sven Andreasson: "bort med det militära försvaret". Sid 4

Ring vår riksdagsman!

Nu har vi en unik chans. FPU-Storstockholms medlemmar kan vara med och direkt påverka landets politik. Tipsa FPU:s riksdagsmän! Olle, Daniel och Bonnie tar gärna emot förslag och synpunkter från Dig.

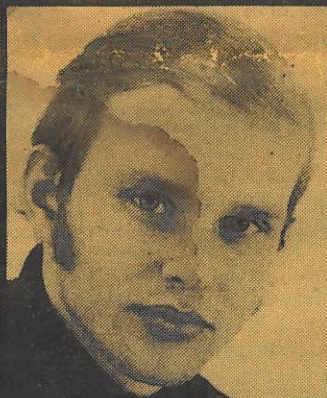
Kommentarer till valen och bilder från den centrala valvakan finner Du också på *Mitten*.

Klubbar som jobbar

Valet puffade för vår klubbverksamhet i hela länet. Klubbarna har vind i seglen. RF rapporterar.

Sid 10

DOM
SOM
KOM
IN

KONFERENSNYHETER – SISTA SIDAN

Sensationellt erbjudande
från RF:s sektion "Det Mesta"

Du får två konferenser — betala för en!!

Första dagen får Du dessutom välja mellan två alternativ!

Boka NU — tillfället kanske aldrig återkommer...

Detta erbjudande riktar sig till Dig personligen;
Du är speciellt utvald.

Du kanske inte tror Dina ögon.

Men det är faktiskt sant.

Är Du alldeles ny i FPU eller intresserad blir det ett special-program i två dagar!

För endast kr 20:— får Du möjligheten att först välja att lördagen 20 november antingen delta i kommunalpolitisk kurs eller funktionärsutbildning!

Välj nu i lugn och ro. Tänk vilka kunskaper och vilken erfarenhet Du får!

Konferenserna är utformade av experter på bästa pedagogiskt sätt. För att just Du ska ha nytta och glädje av dem. Och konferensmiljön har valts omsorgsfullt — den blir på kursgården Gräninge, öster om Stockholm.

Kommunalpolitiska kursen tar upp sådana saker som: trafikpolitik, trafiksaneringar, skattepolitik och mycket, mycket annat.

Funktionärsutbildningen lär Dig att skriva protokoll, hålla reda på klubbens ekonomi och ger dig aktivitetstips.

Söndag 21 november, då skiftar konferensen — till utrikespolitik. Många brännande problem tas upp.

Tag chansen — anmäl Dig redan I DAG!

Boka per telefon till Annalena Hanell 84 38 75, senast 15 november.

RF:s "Det Mesta-sektion" lovar att Du då inte förs in på dataregister!!

FPU-konferens(er) 20—21 nov

VIK LUCIA FÖR ÅRETS SEDVANLIGA FPU-KONFERENS! (Saltsjöbaden)

En underbar seger

Det är bra att socialdemokraterna förlorade valet. Det är bra för demokratin. Det har redan märkts. Det politiska intresset har blivit större, människor som aldrig har kunnat tänka sig något annat än en (s)-regering har tvingats förstå vad demokrati handlar om.

Det är bra också därför att det på flera samhällsområden öppnar möjligheter till förbättringar. Ta dataområdet. Är det någon som tror att de krafter som arbetar emot planerna på allt fler centrala personregister fått förnyat förtroende? På flera andra områden är det likadant.

Eller ta den kommunala demokratin. Bland det sista den socialdemokratiska regeringen gjorde var att presentera ett förslag till hur den kommunala demokratin skulle förbättras.

Men man fick leta med förstoringsglas för att hitta ett enda konkret förslag som verkligen skulle haft den effekten. Nu har riksdagen en majoritet som kommer att göra om förslaget.

● En triumf

Kort sagt: vi har fått en politisk majoritet som kan tänkas ta upp kampen mot den fortgående maktkoncentrationen.

Därför var det bra att folkpartiet gick in i regeringen.

För första gången på flera år har Sverige nu en majoritetsregering. Och regeringens program kan bara betecknas med orden: En liberal triumf. Praktiskt taget varje formu-

lering i regeringsförklaringen tycks hämtad ur folkpartiets programskrifter.

Under regeringsförhandlingarna lade alltså Per Ahlmark ytterligare en triumf till sina andra. De veckorna visade han att politik för honom är någonting mera än agitation. Politik handlar också om ansvar inför väljare. Folkpartiet sa i valrörelsen:

"Vi måste bevara handlingsfriheten på energiområdet. Därför säger vi nej till ett idiotstopp på kärnkraftsidan." Den linjen drev Per Ahlmark i regeringsförhandlingarna – och han vann. Det är en förhandlingsprestation av statsmannformat!

Den nya situationen ger folkpartiet några chanser. Men den innebär också en del risker.

Det viktigaste med regeringsskiftet är kanske detta: det ger förutsättningar att snart bryta upp det gamla blocktänkandet.

Visserligen ersattes den socialdemokratiska regeringen av en s k "borgerlig". Men i och med att detta skett öppnas på några års sikt möjligheter till nya kombinationer: den icke-socialistiska segern har brutit ett slags "trauma", som det långa socialdemokratiska maktinnehavet givit upphov till. När denna nya regering under en eller par perioder fått visa att även andra än socialdemokrater kan regera ökar t ex folkpartiets frihet mycket kraftigt.

En annan chans folkpartiet har, är att nu visa att det går att bryta utvecklingen mot privat och statlig maktkoncentration. Radikalt Forum väntar med spänning på de initiativ den nya regeringen kommer med.

□ Förra fp-ledaren Gunnar Helén bröt upp från blockpolitiken vilket lade grunden för framgången som fp och Per Ahlmark fått.

En risk är naturligtvis att folkpartiets företrädare i regeringen råkar ut för det som så många folkpartistiska kommunalpolitiker råkat ut för. De fastnar i det borgerliga blocket.

Börjar känna kollegial lojalitet med moderata statsråd. Börjar försvara regeringens politik så mycket att också ett och annat centerpartistiskt statsråd får beröm.

Då sitter man i rävsaxen, då är möjligheterna att driva en självständig liberal politik bortspelade. Det får inte ske.

En annan risk är att regerandet tar så mycket tid och kraft att partiet försummas. Det får inte heller ske.

Det finns ett mycket stort behov just nu i folkpartiet av en mer långsiktig debatt. Om de konkreta krav vi drev i årets valrörelse förverkligas i regeringsställning, måste vi till nästa val ha en rad andra konkreta uttryck för vad en liberal hållning innebär.

● Idédebatt

Idédebatten får inte försummas. Och det är lätt hänt i ett regeringsparti, där de ledande lätt känner "dag-för-dag"-ansvaret tungt.

Till sist: Folkpartiets valseger är ett resultat av många människors tragna arbete. Per Ahlmark har redan nämnts. Hans personliga del i valframgången är så uppenbar att den egentligen inte behöver nämnas.

Men det finns anledning att nämna ett namn till. Gunnar Helén. Det var han som hejdade nedgången i SIFO-siffrorna, det var han som genom sitt historiska beslut om den första Hagauppgårelsen lade grunden till den mer självständiga, radikala kurs som på ett naturligt sätt personifierades och fullföljdes av Per Ahlmark.

Gunnar Helén och Per Ahlmark. Tillsammans ledde de oss från nederlag till seger.

Om treenigheten

Väljarna valde att vända upp och ned på kuttingen.

Det var ovanligt förnuftigt gjort. Visserligen rubbas alla cirklar och en oreda utan motstycke skapas. Men det gör ingenting, eftersom det är en härlig oreda.

För den hittillsvarande oppositionen öppnas äntligen dörren till maktens boningar, äntligen får den prova sina krafter på regerandets konst.

Socialdemokraterna – som nästan vuxit fast i Kanslihuset – får efter 44 år göra den skakande upptäckten att regeringsmakten faktiskt inte är deras personliga egendom, att riksdagsvalen sannerligen inte bara är en formalitet.

En sund parlamentarisk demokrati förutsätter inte bara att möjligheten till växling vid makten existerar som en teoretisk eventualitet – utan faktiskt att detta av och till verkligen också sker.

Ätminstone från den synpunkten borde socialdemokraterna kunna uppskatta valutgången, men faktum är att den s k rörelsen hittills inte visat upp stort annat än sura miner.

I stor utsträckning fortsätter den nyblivna oppositionen att, ganska vilset idissla sina ledande paroller från valrörelsen. Det viktigaste elementet i den dolkstötslegend som socialdemokraterna nu håller på att skapa, är påståendet att de skulle ha klarat regeringsmakten bara de sakramentskade borgarna varit hederliga nog att presentera sitt gemensamma regeringsprogram i tid före valet.

Det forna regeringsorganet Arbetet (s) gråter stora krokodiltårar på detta tema. Det är oanständigt från demokratisk synpunkt att man skall kunna gå till val på tre olika program och sedan efter valet kunna förhandla fram ett fjärde gällande regeringsprogram, menar tidningen.

Det förhåller sig, som den intelligente läsaren med någon eftertanke lätt inser, precis tvärtom.

uppriktligt
sagt

Detta socialdemokratiska resonemang ställer nämligen i diktatets dumdryga form kravet på tre politiska partiers självutplåning: Offra är egenart, släta ut era profiler, skriv ihop er före valet. Det är budskapet.

Mycket kan sägas om detta maktspråk, men inte att det skulle vara anständigt – och minst av allt från demokratiska utgångspunkter.

Vi har ett flerpartisystem. Om vi i framtiden skall övergå till ett tvåpartisystem är det väljarna som skall bestämma den saken – inte socialdemokraterna.

Att inom flerpartisystemets ram tvinga fram någon sorts tvåpartisystem leder bara till att de borgerliga väljarnas rösträtt urholkas. De får visserligen ta ställning till maktfrågan – men lämnas i sticket i de viktiga sakfrågorna.

För att ta det konkret: hur ska de väljare som t ex engageras av kraven på höjd u-hjälp och jämlikhet mellan könen kunna komma fram till att de bör rösta på folkpartiet om detta parti redan före den egentliga valrörelsen tvungits släta ut sin profil på dessa punkter i ett gemensamt trepartiprogram?

Efter valet kommer frågan om ett gemensamt program i ett annat läge – om den nu, som i år, överhuvud taget blir aktuell. Då kan de i valrörelsen profilerade partierna skriva ihop sig med hänsyn till den styrka som det aktuella valutslaget givit dem.

Det blir naturligtvis mycket rättvisare från demokratisk synpunkt än om de borgerliga partierna gick in i valrörelsen med ett gemensamt program grundat på styrkeförhållandena från föregående val tre år tidigare.

Det demagogiska illusionsnumret om det gemensamma borgerliga valprogrammet förlorar i framtiden sannolikt det mesta av sin hittillsvarande attraktionskraft. Det är en av de viktigaste och hittills mest förbisedda positiva följderna av årets valutgång.

NIKLA VS LAPUKINS

radikalt forum

Organ för
Folkpartiets Ungdomsförbund
i Storstockholm

Ansvarig utgivare:
Richard Appelbom

Redaktör:
Lars Carpelan

Redaktion:
Lars Björkvall 08/42 72 94
Lena Hallerby 08/67 63 99
Reidar Österman 08/30 77 66

Ansvarig ombudsman:
Annalena Hanell

Adress:
Radikalt Forum
Ansgariegatan 5
117 26 Stockholm

Tryckeri:
Norra Skåne Offset
Hässleholm

Kollektiv-

anslutningen till det socialdemokratiska partiet är en skamfläck i vår demokrati. Det står klart för varje sann liberal. FPU och Folkpartiet har ständigt fört fram denna åsikt.

Nu har — kors i taket — Aftonbladet också tagit upp frågan! AB tycker att (s) kan klara sig utan kollektivanslutningen! Tänk vad trevligt om dom vågat säga det rent ut före valet.

Dukat bord

har det ju hela tiden hetat att den nya regeringen kommer till. Enligt sossepropagandan. "Många rätter har tagits in, men notan ligger kvar" är Per Ahlmarks beskrivning.

NJA är det senaste exemplet på vad sossarna dukat fram. Redan på våren innan valet visste dom säkert att läget var krisartat. Men man sopade viktiga fakta under mattan. Som nu kommit fram.

Detta är avslöjande för den gamla regeringen och dess forna statsminister Olof Palme som nu varit alltför kvick att använda ord som "svek" och "maktfullkomlighet" om företrädare för nya regeringen.

Tummen ned åt FS

FPU-Storstockholm antog på årsmötet i våras helt nyskrivna stadgar. Dessa måste skickas till förbundsstyrelsen för godkännande. Förbundsstyrelsen lyckades bordlägga frågan tre gånger. När man äntligen tog sig samman till beslut såg formalisterna sin chans. FS har rätt att med 2/3-majoritet ändra distriktets stadgar.

En rad bagatellartade ändringsförslag presenterades men bara i två fall uppnåddes 2/3-majoriteten. Skam den som ger sig. I stället beslöt FS att med enkel majoritet underkänna stadgarna helt och hållet! Så ändrades alltså med enkel majoritet alla paragrafer i distriktets stadgar. Just ett snyggt sätt att sätta sig över förbundets egna stadgar.

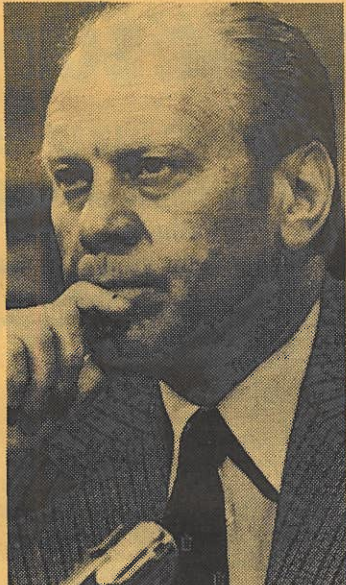
Sådant pampvælde och sån byråkrati är lyckligtvis sällsynta saker inom den liberala rörelsen. Låt oss hoppas att FS väljer förnuftet och river upp beslutet.

Tack Ulo!

Efter två och ett halvt års slit för FPU-Storstockholm har du nu övergått till indifferenskurvornas förlovade värld på Handelshögskolan.

Även om du inte längre är anställd hos oss vet vi att du kommer att dyka upp på "expen" då och då. Du är alltid välkommen.

Ett jättetack för din insats! Richard Appelbom, distriktsordförande. Annalena Hanell Cecilia Carpelan Lasse Petterson Reidar Österman

□ "Can you afford a used Ford"?

Gerald Ford

hyllas i ungdomsmoderaternas (MUF) motsvarighet till Radikalt Forum. På annat ställe här i RF granskas en artikel i MUF:arnas tidning närmare, som i olika tonarter sjunger lovsång över Ford. Vad är då bra med Ford, enligt ungdomsmoderaterna?

Jo, sammanfattat, hans främsta "sociala reform" är en skattesänkning, han vill spara i budgeten genom att inte "slösa" på sån't onyttigt som allmän sjukförsäkring, krafttag mot arbetslösheten m m, han vill däremot lägga mycket mer pengar på det redan enormt kostsamma försvaret.

Skattesänkningar, mer åt försvaret, mindre åt de svaga i samhället.

"Vi har hört det förut..."

I Polen

hölls en sk ungdomskonferens i juni i år. I Radikalt Forums förra nummer fanns en utförlig rapport från den där olika europeiska ungdomsorganisationer deltog. Av referatet framgick att ungdomskommunisterna i Sverige, representerade av KU, ogenerat hyllade Moskva-kommunismen i öst och bara kritiserade missförhållanden i väst under konferensen.

Samma helt korrekta bild har givits av FPU:s Lennart Nordfors i ett par debattartiklar i Dagens Nyheter. KU:s ordförande gick till motattack och påstod att FPU inte informerat om konferensen, att FPU inte gjorde något under konferensen och att FPU där bara kritiserade öst.

Idel lögn. Både Liberal Ungdom och RF har skrivit om konferensen. Som framgick av förra RF agerade FPU aktivt under konferensen, men inte genom att framhäva sig själva. Och FPU deltog i kritik mot de multinationella företagen och yrkesförbudet i Tyskland. Bland annat.

Däremot var KU oblyga nog att i en deklaration påstå att de socialistiska staterna i Östeuropa representerar frihet och demokrati!

Frihet — som i Tjeckoslovakien 1968?

Demokrati — som nu i Polen där arbetare straffas hårt för att man demonstrerar mot höjda matpriser?

RF-kommentar

Mångsysslare — ve Eder!

Valet blev en stor framgång för folkpartiet. Men tyvärr inte så stor att den liberala representationen i nämnder och styrelser i kommuner och landsting ökar nämnvärt.

Det är nu avgörande att uppdragen sprids — att mångsyssleriet stoppas.

Folkpartiet vann valet genom att partiet framstod som ungt och förnyat.

Avgörande för om partiets framgång ska kunna fortsätta är att vi nu ger möjlighet till politisk skolning. Den bästa skolningen får man i nämnder och styrelser. Det är nu vi lägger grunden till en jämn könsfördelning på listorna 1979 genom att ge fler kvinnor kommunala uppdrag!

Därför är det nu livsviktigt att partiet nu verkligen sprider uppdragen under det nomine-

ringsarbete som pågår till nämnder och styrelser. Alla gamla kommunalmän måste göra på sig. Det finns säkert flera uppdrag som varje kommunal förtroendeman kan avstå ifrån. Ingen är oersättlig. Tvärtom blir det bättre politik om man koncentrerar sig på färre saker. Och så många familjer som kommer att bli lyckligare.

I sammanhanget vill Radikalt Forum fullfölja sin gamla kampanj mot alla dem som sitter i både landsting och kommunfullmäktige. Vår

kampanj har haft effekt i Stockholm. RF ger en eloge till Gunnar Hjerne, Nils Hallerby och P-O Hansson som insett detta och av sagt sig ett av uppdragen.

Nu måste kampanjen rulla vidare mot mångsysslarna i länet. Här är dom som tycker att dom måste sitta både i landstinget och kommunfullmäktige:

Bertil Swanström, Haninge. Bengt Davidsson, Huddinge. Urban Gibson, Sollentuna (som tycker att han *dessutom* bör sitta i kyrkofullmäktige!) Gunnar Tonnqvist, Solna. David Wirmark, Järfälla. Ingvar Lidskog, Vallentuna.

Till Er har Radikalt Forum bara ett råd: Avsäg Er ett av uppdragen! Och lämna plats för nya krafter!

Konsumentupplysning:

Vem gör vad på "expen"?

□ Fyra av Ansgariegatans "expediter": Reidar, Annalena, Cecilia och Lasse.

Cecilia Carpelan har hand om skolpresentationer, skolaktioner och skolombud. Hon har även hand om den nystartade tjejgruppen. Cecilia har också hand om följande klubbar: Lidingö, Kungsholmen, Södermalm och Tyresö. Tel 84 10 92.

Annalena Hanell har hand om medlemsregistret, Radikalt Forum, trycksaker och centrala möten. Annalena har följande klubbar: Hägersten, City och Sollentuna. Tel 84 38 75.

Lasse Petterson är den sam-

ordnande ombudsmannen vilket betyder att han har hand om distriktsstyrelsen och arbetsutskottet, bidrag och, tillsammans med Annalena, centrala möten. Han har dessa klubbar: Väster, Södertälje, Vaxholm Ekerö och Sigtuna. Tel 84 10 91.

Reidar Österman — veteranen — är ansvarig för distriktskontakter, kommun- och landstingspolitiska grupper, program och DS-grupper. Han har följande klubbar: Täby, Danderyd, Bandhagen, Johanneshov, Upp-

lands Väsby och Norrtälje. Tel 68 91 20.

Eva Björklund har hand om ekonomin. Känd i FPU som arbetsmyra sedan många år.

Ulrika Tengroth sköter Nacka-klubben. Expens nya stjärna. Aktiv i göteborgare!

Ulo Ignats har Järfälla och Kungsängen. Presentation överflöd.

Kathleen Tallberg har hand om Huddingeklubben sen ett bra tag. Gammal i gården.

**"Det vill jag
ha sagt"**

Militärt försvar ger illusion av trygghet

Det finns flera anledningar till att Sverige borde avveckla sitt militära försvar. Jag ska här i korta drag presentera två av dem. Alternativet till militärt försvar är civilförsvar. Här vill jag dock i första hand ta upp det militära försvarets otillräcklighet.

Den första anledningen är att det militära försvaret är dyrt. Så dyrt att Sverige de senaste åren tvingats nedrusta – trots att ingen av de inblandade egentligen velat göra det. På några få år kommer hälften av de kvalificerade förbanden till lands, till sjöss och i luften att försvinna.

Nedrustningen har inte varit resultatet av en medveten pacifistisk strävan, utan framtvungad av ekonomiska realiteter. Om vi skulle återge försvaret den styrka det hade för fem år sedan skulle vi vara tvungna att höja försvarsanslaget med 50 %, från tio till femton miljarder!

Detta är naturligtvis politiskt omöjligt. Vi tvingas därför acceptera att det svenska försvaret försvagas i förhållande till kringliggande nationer.

Vad innebär nu detta för framtiden? Ja, om inget dramatiskt inträffar som gör det politiskt möj-

ligt att radikalt höja försvarsutgifterna, så kommer det svenska militära försvaret att ytterligare försvagas för varje år som går.

Vissa tillfälliga avbrott i en sådan utveckling skulle kunna åstadkommas, genom omorganisering och effektivisering enligt folktoparisten Hans Lindblads modell.

Vi når då efter ett antal år en punkt då man tvingas ifrågasätta om det militära försvaret fyller den funktion alla försvarsvänner är överens om att det ska ha, nämligen att avskräcka eventuella fiender.

Den utveckling som här skisserats går inte att hejda. Sverige är ett litet land som obönhörligen kommer på efterkälken i den stora kapprustningen. Man har redan fått ge upp tanken på en efterföljare till Viggen.

Stormakterna utvecklar kontinuerligt nya avancerade vapensystem som Sverige inte kan prestera motsvarigheter till. Anledningen är enkel. Stormakterna satsar var för sig fyra gånger så mycket på militär forskning som Sverige satsar på hela sitt försvar.

Enligt uppgift från fredsforskningsinstitutet SIPRI uppgick anslaget till militär forskning och utveckling i USA förra året till 9,4 miljarder dollar.

För att vara trovärdigt måste ett militärt försvar vara starkt. Att Sverige i längden skulle kun-

Inget försvar för försvar?

I slutet av 60-talet förekom en intensiv försvarspolitisk debatt inom FPU och här i Radikalt Forum.

Vid några sporadiska tillfällen har frågan också berörts senare – men någon stor debatt har det inte varit. Inte i RF i alla fall.

Vi tar upp den debatten nu. Och nästa kongress ska FPU skriva om försvarspolitiska avsnittet i programmet. . .

Välkommen med debattinlägg till RF. Skriv till "Det vill jag ha sagt", RF, Ansgariegatan 5, 117 26 Stockholm.

Sven Andreasson inleder debatten.

□ "Det är en illusion att vi är trygga i framtiden med vårt militära försvar", skriver Sven Andreasson i sitt inlägg.

na hålla sig med ett i förhållande till stormakterna starkt försvar måste anses uteslutet. Vi måste därför ompröva vårt tänkande i försvarsfrågan.

Den andra invändningen mot ett militärt försvar utgår från det faktum att vi inte har och inte vill ha kärnvapen. Samtidigt är vi alliansfria. Dessa båda fakta i kombination gör det ytterligt osannolikt att en fientligt sinnad stormakt skulle försöka invadera oss med konventionella vapen. Varför skulle fienden göra sig besväret att utkämpa ett konventionellt krig med oss – vilket skulle medföra stora kostnader – då det skulle räcka med att hota oss med en kärnvapenattack?

Och om det inte skulle räcka med ett hot (vilket det troligen skulle göra) vad skulle hindra fienden från att sätta hotet i verket? Sverige är ju alliansfritt, inget annat land skulle sätta igång ett kärnvapenkrig för Sveriges skull.

Just vår alliansfrihet – som ingen vill tumma på – gör oss speciellt utsatta för risken av kärnvapenangrepp. Vi har alltså ett försvar som inte kan skydda oss för det troligaste aggressionshotet.

Man kan tänka sig två alternativ:

1) Omorganisation till gerillaförsvar och
2) Omorganisation till civilförsvar. Mot gerillaförsvar finns många allvarliga invändningar.

Bortsett från svårigheter med att bedriva gerillakrigsföring i ett industrialiserat land som Sverige,

skulle ett gerillakrig komma att kräva oacceptabla mänskliga kostnader.

Kriget skulle komma att drabba civilbefolkningen i mycket högre grad än ett konventionellt krig, skillnaden mellan militär och civil skulle suddas ut, det folkrättsliga skyddet upphävas helt.

Exempel från Indokina avskräcker. Det enda realistiska alternativet är civilförsvar.

Man har här en ny utgångspunkt. Man utgår från att Sverige inte kan försvara sig militärt. Man har krossat den illusoriska känslan av säkerhet som det militära försvaret ger. Man försöker istället i realismens namn göra det bästa av situationen.

U-hjälpen: del i fredspolitik

För det första kan man bedriva en aktiv fredspolitik, på allvar satsa resurser på att åstadkomma goda relationer till andra nationer, och dessutom bidra till att minska de spänningar som existerar andra nationer mellan. U-hjälpen skulle byggas ut radikalt, och göras till en integrerad del i fredspolitiken.

För det andra kan man förstärka det psykologiska och ekonomiska försvaret, så att det finns en beredskap i händelse att den aktiva fredspolitiken skulle misslyckas och vi blir angripna. Särskilt den psykologiska beredskapen är viktig som en för-

utsättning för civilförsvaret, som främst skulle inrikta sig på att beröva fienden alla fördelar med en invasion.

Det skulle ske med medel som omfattande ekonomiskt sabotage, generalstrejk osv. För att en sådan handlingslinje ska kunna lyckas krävs en nästan total uppslutning av en medveten befolkning – vilket blir det psykologiska försvarets uppgift.

Men när det smäller i buskarna vill man gärna ha något stadigt att hålla i – ett militärt försvar. Vad denna artikel velat belysa är att ett land som Sverige inte kan konstruera ett försvar som kan förhindra en stormaktsinvasion. Vad det militära försvaret kan göra är att bygga upp en illusion av trygghet, som i sin tur bidrar till att man inte satsar på psykologisk beredskap för den ockupation som skulle bli resultatet av ett anfall på Sverige.

Civilförsvaret kan långt bättre än det militära försvaret förhindra att vårt land över huvud taget blir inblandat i en konflikt.

Det finns naturligtvis mängder av argument mot ett militärt försvar, som inte tagits upp här, argument av privatmoralisk natur, argument mot resursslöseri i en svältande värld exempelvis. Sådana argument brukar avfärdas som idealistiska, orealistiska etc.

De två argument som här behandlats antyder det totala i militarismens vanvett, att det även från ren effektivitetssynpunkt inte finns något försvar för det militära försvaret i Sverige.

Sven Andreasson

MOTIONÄR!

Den sista februari -77 skall motionerna till FPU-kongressen 1977 vara inlämnade senast!

Redan nu börjar arbetet. Tre programavsnitt av FPU-programmet ska skrivas om. Ett nytt ska de bli.

Distriktet har bildat en motionsgrupp för varje avsnitt. De är:

- Ekologi (ett nytt miljöavsnitt ska skrivas)
- Socialpolitik
- Försvarspolitik
- Ungdomspolitiskt program

Anmäl Dig till någon av grupperna. Ring Reidar Österman på expeditionen, telefon 68 91 20.

MOTIONERA MERA!

3 PRYO - elever om skolan

FPU:s distriktsexpedition har haft PRYO-elever. RF passade på att fråga ett par av dem vad de tycker om skolan, om betygen m m.

Här är deras svar.

Mikael Sallmander, 15 år. Går i klass 9 i Högalid.

"Skolan: Det är alldeles för stora klasser, det ger ingen trivselkänsla. Man borde tex vara 10-15 st och ha undervisning kring runda bord. Då skulle lärarna också ha lättare att bedriva undervisning.

På högstadiet ska man absolut ha fasta klassrum med bänkar där man har böckerna. Som det är nu byter man klassrum nästan varje timme. Och man känner sig inte hemma någonstans. Klassrummen blir opersonliga för det finns inget pynt eller teckningar etc.

Man bör ge elevrådet mer att säga till om. Som det är nu blir förslagen oftast stoppade hos rektorn.

Betygen: Jag är för betygen. Därför att om man tar bort betygen måste man ha något i stället. Men dom relativa betygen ska bort. Genom betygen är det många som tröttnar och slutar skolan, men man måste också ta hänsyn till den (troligen stora) grupp som inspireras av betygen. En del tycker att det enda man har att kämpa för är betygen.

Skoldemokrati: På skolan bör det vara rektor, studierektor och övrig personal och elever som genom något slags skolråd fattar alla viktiga beslut. Man måste försöka aktivera så många elever

□ Mikael Sallmander

□ Bengt Nellmer

som möjligt i arbetet att förbättra skolan. Det skulle betyda att man blev mer rädd om sin skola. Eleverna bör också kunna diskutera skolböcker och undervisning med lärare så man kan förbättra dom tillsammans."

Bengt Nellmer, går i 9 b i Bredängsskolan.

"Jag tycker att man ska ha ett råd i skolan som bestämmer utformningen av skolan och undervisningen och som beslutar om andra frågor också. I rådet ska det finnas elever, lärare, rektor, studierektor och personal på skolan.

Det ska vara mindre klasser – med bara 10-15 elever i varje klass. Läraren ska då vara en handledare som ska instruera och hjälpa till. Man ska varva undervisningen med mer praktik.

Det bör få finnas fria aktiviteter på skolan som man kan ha på håltimmar tex. Skoldagen ska inte vara längre än den är nu. Läromedlen ska vara lättfattliga och inte så mastiga att man inte kan tillgodogöra sig undervisningen.

Man ska ha ett annat betygsystem, där läraren ger ett omdöme om elevens kunskaper.

Det måste också bli ett bättre samarbete mellan lärare och elever. På högstadiet tycker jag också att eleverna ska kunna prya flera gånger."

Lise Bergström, 15 år, Stavsborgs skola:

"Skolan är enligt min åsikt ett fiasko. Klasserna är för stora – 20 elever vore lagom. Dagarna är för långa, 5 timmar räcker bra. Vandaliseringen i skolan är hemsk!

Allt det där kan man dock stå ut med, men undervisningen är urtråkig. Hur kan man lära sig något av att sitta stilla 7-8 timmar om dan? (Förutom att man gudskelov får springa till skåpen och därifrån till nästa bänk var 40:e minut).

Och behöva skriva av en massa information som läraren skriver på svarta tavlan. Efter en veckas frenetiskt skrivande så får man snabbt plocka med sig sin skribok hem och läsa på för att klara skrivningen. Efter två veckor minns man förhoppningsvis 1/20 av vad man läste in.

Betygen blir alltså rätt hyfsade, men det är ju att gömma sig bakom en falsk fasad – för betygen sätts ju mest efter skrivningen som man faktiskt inte längre minns något av.

Det är hemskt att man sätter ett nummer på människor. Den människan kanske inte alls passar till det yrke som stämmer med 5:orna.

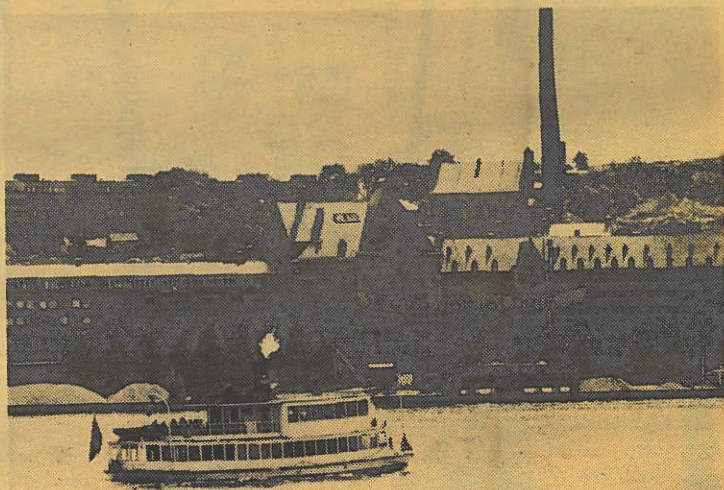
Kontakten mellan lärare och elever är vad man gör den till. Visst finns det vissa lärare som man aldrig får kontakt med, men de flesta är schyssta.

Mer praktik måste införas så man får en chans att bilda sig en uppfattning om vad man vill syssla med i framtiden."

□ Lise Bergström

München räddas!

□ Det mesta av den här fasaden har räddats genom valutgången.

Münchenbryggeriet behålls!

Det är resultatet av den icke-socialistiska valsegern i Stockholms kommun.

De tre borgerliga partierna gick före valet ut med det gemensamma vallöftet om att behålla Münchenbryggeriet.

Redan på tisdagen efter valet var det meningen att fastighetsnämnden skulle anta en rivningsentreprenör. Men folkpartiet, centern och moderaterna såg till att ingen entreprenör antogs.

Samtidigt gjorde P-O Hanson och Paul Grabö ett gemensamt uttalande:

– Nu får vi göra en utredning om bryggeriets framtid.

Att själva huvudbyggnaden ska behållas är dock klart.

Däremot är det frågan om sidobyggnaderna ska rivas för att ge plats åt bostäder, eller om de ska restaureras. De delar som ska bevaras måste dock genomgå en omfattande upprustning. Troligen får hyresgästerna flytta ut under tiden.

Det troliga är att en arkitekt- och idéävling får avgöra hur mycket av bryggeriet som ska behållas. Avsikten med tävlingen är att få fram ett "fördjupat och mer nyanserat underlag för programskrivningen".

Tidigare var ju redan en anbudstävling utlyst. Där deltog 7 företag, som samtliga ville vara med och rita det då tilltänkta bostadsområdet i innerstaden. Den anbudstävlingen är nu avblåst.

De borgerliga partierna hade dock tänkt sig att de direktiv som redan fanns kunde gälla även för den nya tävlingen, men fler skulle ges möjlighet att delta.

Men socialdemokraterna och vpk, som tillsammans har majoritet i fastighetsnämnden fram till nyår, har drivit igenom en bordläggning av frågan. Det officiella skälet är att man kräver att riktlinjerna för tävlingen utreds.

Så de borgerliga partiernas infriande av sitt vallöfte fördröjs pga socialdemokraternas och vpk's kvarliggande majoritet i nämnderna!

Folkpartiet ökade i skolvalen

Det gick framåt för folkpartiet i skolvalen i Stockholm: I länets skolor ökade folkpartiet från 7,1 % av rösterna 1973 till 8,6 % -76. +1,5 % alltså.

I Stockholms kommun var ökningen glädjande nog ännu större, 3,2 %, nu i valet fick fp 11,9 % mot 8,7 % 1973.

Att här redovisa skolvalsresultaten från alla skolor i kommun och län skulle ta alltför stort utrymme i anspråk. Men är Du intresserad av alla resultaten kan Du ringa expeditionen tel. 84 10 92, eller skriva till oss.

Men ett par toppresultat måste vi bara tala om. I Källängsskolan i Lidingö fick fp 23,4 % av rösterna. Näst största parti...

Och i Hammarbacksskolan i Vallentuna fick fp 21,2 %. Också näst störst.

KURS OM SOCIALPOLITIK

Region Öst:s allhelgonakonferens
6-7 november i Södertälje

Chans att träffa FPU:are från andra distrikt! Det kommer att handla om sjukvården, naturmedicin, alkohol-, narkotika- och tobaksproblemen, kriminalvård m m.

Mycket begränsat antal deltagare. Stor tillströmning. Därför – anmäl intresse med en gång till Annalena på 84 38 75.

**Olle Wästberg, äntligen
i riksdagen:**

Ge mej tips!

□ Äntligen öppnas riksdagsdörren för Olle Wästberg (t v) och Daniel Tarschys. FPU-kandidater i många år. Omslag från RF 5/72.

Nu har vi hunnit hämta oss efter valet. Bladningsvalkarna på händerna börjar försvinna. Hesheten efter torgmötena går över. Träningsvärken efter trappspringet övergått till fasta muskler.

Nu börjar en annan sorts allvar – att hindra folkpartiet från att regera sönder. Att klara att fram till 1979 tala om för väljarna att folkpartiet lever, också vid sidan om den nya regeringen.

Regeringsprogrammet hade med många av våra liberala profilkrav:

- ungdomsgarantin
- allmän arbetslöshetsförsäkring
- lag mot könsdiskriminering
- kortare arbetstid för småbarnsföräldrar
- utbyggd långtidsvård
- stegvis införande av husläkarsystem
- ny arbetsmiljölag
- skärpt lagstiftning mot monopol och karteller
- begränsad makt för de stora skattefria stiftelserna
- minskad mycelekonomi
- förstärkt grundlagsskydd för medborgarliga fri- och rättigheter
- ökat stöd till kampen för frigörelse i södra Afrika
- enprocentmålet är bara ett etappmål

● Ett fint jobb

Allt detta är bra, förvånansvärt bra. Våra förhandlare har när det gäller regeringsförklaringen gjort ett fint jobb.

Nu gäller det bara att regeringen klarar att leva upp till programmet. Kanske gör den det, med Per Ahlmark som vice statsminister, Ola Ullsten ansvarig för biståndet, Jan-Erik Wikström för massmediefrågor och kultur, med Ingemar Mundebo för budgeten och Birgit Friggebo för bostäderna finns det garantier åtminstone på dessa områden.

Men det finns andra sektorer. Moderate Staffan Burenstam-Linder ska ha hand om handelspolitiken gentemot u-länderna, det blir han som ansvarar för

att företagen skall bojkotta Sydafrika och låta bli att vidta sanktioner mot Israel.

Vilka förhoppningar som kan ställas på honom återstår att se. Och tyvärr måste man kanske se mörkt på ett socialdepartement med Rune Gustafsson och Inggerd Troedsson.

Folkpartiet går in i regeringen som det minsta partiet. Det gör att vi kommer att ha svårast att hävda en egen profil. Desto viktigare är det att vi gör det.

Partiorganisationen måste fortsätta att vara stark. En del duktiga krafter kommer att jobba inom regeringen. Vi andra får försöka hjälpa till så att det finns en tillräckligt stark partiorganisation för att också nästa val springa i trappor, stå på torgmöten och blada valsedlar.

Kommunalpolitiken har visat hur stor faran är: Folkpartiet kommer lätt bort, märks inte med en egen profil. Det måste det bli ändring på i just kommunalpolitiken. Här finns det utrymme för närmedokratikrav.

Vi som har kommit in i riksdagen får göra vårt för att hävda partiets profil vid sidan om regeringen. Vi får se det som vår uppgift att tvinga regeringen att leva upp till regeringsprogrammet – och tvinga folkpartiet att trots regeringen driva partiprogrammet.

Men för detta behöver vi stöd och uppslag från FPU Storstockholm!

Olle Wästberg

FOTNOT: Telefonumret till riksdagen är 14 20 20.

Så gick det för FP

Jan Friedman, ny i fullmäktige:

Vi måste fortsätta driva våra frågor!

Folkpartiet ökade i kommunalvalet i Stockholm. Men inte mycket mer än i övriga landet. Och moderaterna är nu större än folkpartiet och centern tillsammans.

"Valsystemet drabbade fp, skriver här Jan Friedman (som nu kom in i fullmäktige) och utjämningsmandat bör införas".

"Att folkpartiet sitter både i regering och kommunstyret får nu inte göra oss till en unison ja-kör. Inom folkpartiet och FPU måste vi fortsätta att driva de frågor som engagerar oss," skriver Jan vidare.

Valet till stadshuset blev en stor besvikelse för socialdemokraterna. De icke-socialistiska partierna fick tre fler mandat än s och vpk i fullmäktige. Framförallt är det moderaterna som stärkt sin ställning. De är nu större än både folkpartiet och centerpartiet tillsammans.

I den allmänna segeryran efter valet var det inte många som insåg att folkpartiet hade gjort ett ganska dåligt val i Stockholm. Man lyckades inte öka ett dugg mer än vad partiet gjorde i övriga landet. Det är inte särskilt imponerande om man tänker på att folkpartiet under flera decennier haft upp emot 50 % bättre valresultat i Stockholm än riksgenomsnittet.

Till bilden hör också att valsystemet denna gång drabbade folkpartiet extra hårt. Medan moderaterna lyckades knipa fyra s k sista-mandat låg folkpartiet närmast flera ytterligare mandat – om sådana hade funnits att fördela.

Årets snedfördelning är naturligtvis marginell jämfört med för tre år sedan. Det var då flera tusen fler väljare som röstade på något icke-socialistiskt parti, medan den socialistiska sidan på grund av valsystemet ändå lyckades få majoritet i fullmäktige.

● Utjämningsmandat

Erfarenheterna från 1973 och 1976 kan bara leda till en slutsats: Inför utjämningsmandat också i kommunalvalen så att väljarnas önskemål kommer till rättvist uttryck i valresultatet.

Med ugången av årets kommunalval satte sig partiledningarna i stadshuset för att diskutera och fördela borgarrådsposterna. Det är vid sådana tillfällen som det eländiga samregerandet kommer till sina allra värsta uttryck. De partier som under den kommande valperioden ska strida om innehåll i politiken ska först komma överens om vilka stridshästar man vill rida på.

Ändå var det inte mycket som var förhandlingsbart. Som P O Hanson berättade på folkpartiets representantskap i oktober hade han mandat att "barrikadera" sig på fastighetsroteln. Och moderaten Lennart Blom kunde absolut inte flytta på sig från industriroteln. Centerns Paul

Grabö ville inte åka omkring som en "gårdsfarihandlare" efter varje val så han skulle fortsätta med skolföräldrarna.

För alla de som hoppas på en mer idéinriktad fp-politik i stadshuset är valet av Lennart Rydberg som personalborgarråd tilltalande. Många av Radikalt Forums läsare känner Lennart som en klok person med rakryggade åsikter.

Som personalborgarråd kommer han som huvuduppgift att få tackla frågan om den nya medbestämmandelagens tillämpning inom offentlig förvaltning. Det är ingen lätt uppgift.

Visst ska de offentligt anställda ha samma möjligheter som de privatanställda att påverka sin arbetsmiljö. Men medinflytandet får inte ske på bekostnad av den representativa demokratis möjlighet att omsätta önskemål från väljarna i praktisk handling.

Det får inte bli som någon av debattörerna framhöll för några år sedan i SvD:s debatt om de korporativa tendenserna, att den graderade rösträtten håller på att återinföras i landet. Först får alla en röst på valdagen. Sedan får vissa en andra röst i egenskap av offentligt anställda.

När stora intresseorganisationer kommer med förslag som skulle urholka den representativa demokratin, då måste våra politiker ta den debatten. Här har personalborgarrådet Rydberg och arbetsmarknadsminister Ahlmark en stor uppgift.

I regeringsdeklarationen utlovades direktvalda kommunalsråd. Enligt folkpartiets upp-

fattning ska det vara kommunalsråd med viktiga beslutsområden och med eget budgetansvar. Tyvärr tycks den nye kommunministern Johannes Antonsson inte dela den åsikten. I ett tidningsuttalande efter regeringsbildningen utlovade han kommunalsråd men som endast skulle fungera som remissorgan åt fullmäktige.

● Ändring i lagen

Antonssons kommunalsråd kan vi vara utan. Folkpartiets uppgift i regeringen måste vara att driva fram en ändring av kommunallagen som skapar kommunalsråd med maktbefogenheter. När jag på ett representantskapsmöte i folkpartiet i Stockholm framförde detta, och dessutom tyckte att vår lokala partiorganisation skulle uttala vår åsikt möttes jag av stort oförstående. Man sa ungefär: "Förslaget kan skada den nya regeringen", eller "Vi får inte försvåra för våra statsråds handlingsfrihet".

Bara för att folkpartiet nu är med och styr i både kanslihuset och stadshuset får inte partiorganisationen bli en unison ja-sägarkör. Folkpartiet må ha hur duktiga förtroendevalda som helst. Inom partiet och FPU måste vi ändå fortsätta att driva på i alla de frågor som engagerar oss. Sen får våra statsråd och borgarråd säga vad de vill.

Jan Friedman

□ Söder-kisarna som kom in. Jan Friedman, till vänster, är nyinvald i kommunfullmäktige. Aktiv i FPU i många år. Aktiv har också Bo Könberg varit, t h. Nu färsk landstingsman.

U-kandidaterna i valet i Stockholm

Jimmy Edlund:

Sossarnas skräckbild höll inte!

"Väljarna gav svaret den 19 september på (s)-oppositionens cyniska utspel mot den socialliberala reformpolitiken. Utspellet emot de vårdkrävande förkastades".

FPU:aren och nybliven suppleant till kommunfullmäktige Jimmy Edlund ger här en kommentar till landstingsvalet.

Landstingsvalet i Stockholms län blev en framgång för den socialliberala reformpolitiken som bedrivits under de senaste tre åren.

Gunnar Hjerne har framgångsrikt lyft fram de medmänskliga aspekterna inom sjukvårdspolitik. Nils Hallerbys personliga engagemang för de utvecklingsstörda har resulterat i en ny syn på vårdideologin och inriktning på integration, inordning i samhället, även för denna kategori.

Hur drevs då opposition mot denna politik? Svaret lämnades av socialdemokratiska oppositionsledaren Olof "Telgebostäder" Lekberg.

Ställ de friskas bekvämlighet mot de sjukas behov blev tydligt hans paroll. Genom att kräva en sänkning av månadskortet från 70 till 50 kr skulle 50-kortet "återinföras". Lekberg anvisade inte medel för inkomstbortfallet och det är rimligt att anta att de skulle ha gått ut över värden av gamla och sjuka. Eller sossarna kanske tänkte åka på kredit?

(s)-oppositionens cyniska utspel avvisades av väljarna 19 september. Den sittande majoriteten fick förnyat förtroende. Folkpartiet ökade med 4 mandat.

Gunnar Hjerne säger så här om socialdemokraternas oppositionspolitik:

— Det är uppenbart att socialdemokraternas 50-kortskampanj blev en bumerang mot dem själva. Väljarna visade sig vara mycket klokare än socialdemokraterna räknat med.

— Socialdemokraterna i länet har nu varit i opposition sedan 1966. En självrannsakan är nödvändig.

Folkpartiets roll i framtiden? Gunnar Hjerne:

— Vi ska fullfölja vår politik för att ge värden mer resurser. I våra program har riktlinjerna för en socialliberal politik i landstinget lagts fast. Äldrevården måste byggas ut. Fortsatt utbyggnad av öppenvården för att lägga grunden till ett husläkarsystem. Särskild upprustning av reumatikervården som haft för lite resurser.

Jimmy Edlund

Här är namnen på de nya

Det är kraftigt förnyade folkpartigrupper som tar plats i olika beslutande organ runt om i länet. Valet förde fram många FPU:are i kommun och landsting. Och inte minst — riksdagen...

FPU:s riksdagskandidater från Stockholm kom in i riksdagen! Kampanjledningen har all anledning att säga "Äntligen!", för det var inte första försöket. Daniel Tarschys blev riksdagsman för länet och Olle Wästberg (se artikel här på uppslaget) skulle ha blivit första suppleant — om det inte hade varit för regeringskiftet. Nu sitter Olle tryggt på en ordinarieplats.

Tack vare regimskiftet blir också Bonnie Bernström, vår

förbundsordförande, ordinarie riksdagsledamot!

Fyra FPU:are kom in i kommunfullmäktige i Stockholm. Det är Inger Claesson, boss för omsorgsverksamheten i landstinget, Jan Friedman, som tänker ägna sig åt kulturella frågor (se artikel här intill), Linda Steneberg, departementssekreterare i Handelsdepartementet, och Jimmy Edlund (se artikel här intill) som nu avslutar sin utbildning på Socialhögskolan med praktik på landstinget. Jan och Inger är ordinarie i kommunfullmäktige, Jimmy och Linda suppleanter.

Stora framgångar hade också FPU-namnen i länets kommuner. I Solna blev Lars Leijonborg och Eva Sterndal ordinarie ledamöter. Suppleant blev Leif Dollert, teletekniker som sysslar med fritidsfrågor i det kommu-

nala arbetet.

I grannkommunen Sundbyberg blev Urban Lange 1:e suppleant. Urban är i dag ordförande i LU-Sundbyberg då han inte jobbar som lägerskolledare.

I Danderyd har handelsstuderande Peter Ekelund blivit ordinarie i fullmäktige. Han stod som sjätte namn på listan och det räckte!

Kerstin Danielsson är nu medlem av fp-gruppen i Upplands-Väsby kommun. Hon är frilansjournalist med kritisk kommunaljournalistik som specialitet — hon vill gärna arbeta med skolfrågor.

Två gamla "FPU-pampar" har det också gått bra för. Expressensskribenten Erik Månson blev omvald i Nacka och Kjell Westerberg tar säte i Södertäljes fp-grupp. Han är snart klar med sin jur kand och sitter

fö i FPU:s förbundsstyrelse.

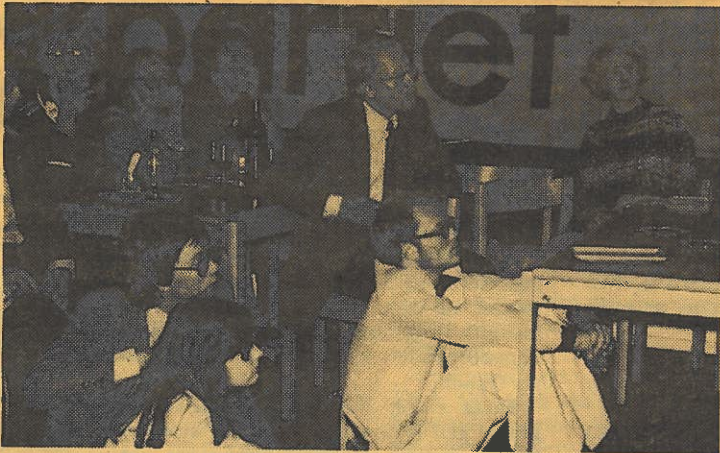
Folkpartiets landstingsgrupp har också fått FPU-tillskott. Ordinarie i landstinget blev Johan Schück från Vasastan, som är intresserad att jobba med regionplanefrågor. Ordinarie blev även Bo Könberg, nyutnämnd informationssekreterare på Bostadsdepartementet, han är också intresserad av trafiknämnden.

Några suppleanter blev det också. Birgitta Rydberg från Ekerö och Jan-Erik Kjellberg från Botkyrka. Birgitta vill arbeta med sociala frågor i landstinget, hon jobbar nu på Sundbybergs sjukhus som sjukgymnast. Jan-Erik är mer intresserad av sjukvårdsfrågor.

Alla FPU:are som kommit in i fullmäktige och landsting önskas LYCKA TILL!

Reidar Österman

VALKAVALKAD FRÅN VALVAKAN

□ Valvakan på Hotel Birger Jarl har just börjat. Ovisshet. Ännu ingen TV-prognos. Hadar Cars på stol i mitten och Kerstin Anér vid väggen, omgivna av FPU:are väntar...

□ ... på att få utföra segerdansen! Ovissheten utbytt mot segerglädje efter valet. Beskedet har kommit — framgång även i Stockholm.

□ Kerstin Anér, snart knuten till regeringen, ler mot den dag som kommer!

□ Två oerhört nöjda FPU-kämpar. Björn Rydberg och Lars Leijonborg.

□ RF:s ständige linslus Anders Johnson lyckades ställa sig i vägen för en fotoblixt på valvakan. I bakgrunden Richard Appelbom.

□ Valförtjänt champagne efter FPU-Storstockholms jätteinsats i valrörelsen. Anders Molin, Lasse Pettersson och Annalena Hanell! Den segern smakade gott! (Valfoto: Henri Malvet)

RF:s utsända i Indien

Två FPU:are från Stockholm har varit i Indien nio veckor. Det är Sven Andreasson, som bott i landet i många år och Cecilia Carpelan, som tidigare bl a besökt Japan. Här är deras andra reserapport.

"Framsteg har gjorts, nu måste undantags-tillståndet hävas"

● Vi fann tillförsikt inför framtiden hos de människor vi mötte under vår resa. Vi besökte jordbrukskooperativ och små industrier, träffade journalister och politiker, bland många andra. Man var märkbart oberörd inför hotet av en kommande diktatur.

Demokratisträvandena fick stå tillbaka inför den, förhållandevis, snabba ekonomiska och sociala utvecklingen i Indien efter proklamerandet av undantagstillståndet i juni 1975.

Indira Gandhis 20-punktsprogram satte sin prägel på all offentlig verksamhet. De viktigaste punkterna berör majoriteten av Indiens människor, jordbruksbefolkningen. Man efterskänker lån för de fattigaste, eftersträvar lagstadgad minimilön för jordbruksarbetarna och delar ut mark åt jordlösa – resultatet av en lag som förbjuder markinnehav över ett visst antal hektar.

Lagstadgad minimilön existerar redan i delstaten Kerala. En dagslön för en manlig jordbruksarbetare uppgår till 8 Rs (4 Skr) en kvinna får däremot inte mer än 6 Rs. Dessa löner ligger, såväl för kvinnor som för män, betydligt över genomsnittslönen på många håll i Indien. Som jämförelse kan nämnas att industriarbetare tjänar i allmänhet mellan 300 och 400 Rs (150 och 200 Skr) i månaden.

Den mark som frigjorts inom begränsningen av markinnehav uppgår för hela Indien till 1 miljon 150 tusen hektar. Man har hittills delat ut 630 tusen hektar jord till jordlösa och slumbefolkning. Den jorden ska delas av många. Varje familj får i allmänhet inte mer än en hektar att bruka.

● Ockrarna

Ett av Indiens stora sociala problem är de privata penningutlånarna på landsbygden. Dessa ockrare tar räntor på över

40 % av de skuldsatta bönderna. I kampen mot dessa lånehajar har sk "primary credit societies" i byarna stor betydelse. Kreditkooperativen lånar ut till en ränta på 10–12 %, något som borde göra de privata penningutlånarna onödiga. Men kooperativen kan inte tillfredsställa lånebehovet hos bönderna.

För närvarande räknar man med en täckning på 30 % av det totala lånebehovet. Bank of India har alltför lite resurser och penningstarka privatpersoner deponeerar sällan större summor hos de kooperativa bankerna pga det stora riskmomentet.

Den svåra torkan i år i vissa delar av Indien kommer, om inte kraftfulla insatser görs, åter att öppna marknaden för lånehajarna.

I syfte att minska beroendet av jordbruket försöker man från centralt håll skapa personalintensiv industri i liten skala. Ett särskilt departement för industrier i liten skala har hand om uppgiften. 20 miljoner indier arbetar inom den mindre industrin, 9 miljoner av dem är sysselsatta med vävning.

Många av dessa industrier anställer endast kvinnor, ett sätt att, det traditionella patriarkaliska familjesystemet till trots, göra kvinnorna mindre ekonomiskt beroende. Den mindre industrins stora problem är, som inom alla områden av det indiska samhället, bristen på kapital.

Man försöker uppmuntra bönderna att gå samman och själva starta fabriker, men informationen om möjligheterna är otillräcklig.

Att skapa jämlikhet mellan män och kvinnor är en angelägen uppgift för Gandhi-regeringen.

Fortfarande härskar den hinduistiska kulturens kvinnosyn. En av dess yttringar är hemgiftssystemet. Det arrangerade äktenskapet är som en följd av segregationen och de starka familjebanden den absolut vanligaste giftermålsformen i Indien.

Med ett arrangerat äktenskap följer

□ Man etablerar många småindustrier i Indien för att minska beroendet av jordbruket. Många av de anställda är kvinnor.

hemgift. Att man måste "bli gift" anser i en undersökning 95,2 % av föräldragenerationen och 73,5 av deras barn vid universiteten.

● Konkurrens

Bruket av hemgift ruinerar många föräldrar och utsätter deras döttrar för en grym konkurrens på äktenskapsmarknaden. En akademiker med ett högstatusjobb, kräver utan vidare 50 000 kronor och en bil för ett äktenskap!

Hemgiftskraven sjunker med kast och samhällsklass, men systemet tillämpas inom alla samhällsklasser.

Vad anser då kvinnorna om hemgiften? En undersökning bland förvärvsarbetande medelklasskvinnor visar att 96 % av dem stöder hemgiftssystemet, trots att de *principeilt* är emot det, därför att det är det enda sättet att "bli gift".

Kongresspartiets ungdomsförbund har deklarerat ett 5-punktsprogram, som bl a vänder sig mot givande och tagande av hemgift. Programmet ges hård PR av ungdomsförbundets karismatiska ledare Sanjay Gandhi.

Detta i och för sig hedervärda program, ger tyvärr den politiske strebern Sanjay Gandhi oförtjänt upplyftelse och ger programmet en rent propagandistisk slagsida.

Den formella ledaren är en kvinna, Mrs. Ambika Soni. Bruk av hemgift är sedan 1961 förbjuden i lag, men ingenting har ti-

digare gjorts för att informera om förekomsten av denna lag.

Vad man här i Sverige mest förknippar med Indien av idag, är bristen på medborgerliga fri- och rättigheter. Politiker är fängslade och pressen censureras. Vi talade med oppositionspolitiker som hävdade att de flesta av de som fängslades i och med undantagstillståndet nu har släppts. Indisk kriminalvård är i allmänhet föga human, men de politiska fångarna påstods utgöra en överklass i fängelserna.

De politiska fångarna må vara många eller få, de bör snarast frigges. Anledningen till fängslandet av oppositionella sades från officiellt håll vara att skapa förutsättningar för att genomföra reformer.

Toppolitiker i Indien är ofta även maktiga inom ekonomin. Bland de fängslade finns också många som fängslats på *rent kriminella* grunder, pga svartbörshandel eller otillåten hamstring av varor för att låta priserna skjuta i höjden.

Vi upplevde ingalunda Indien som en järnhård diktatur. Men, ett länge kvardröjande undantagstillstånd öppnar skrämmande perspektiv. Indira Gandhi har uppnått vad hon eftersträvat.

Inflationen har helt avstannat, korruptionen inom administrationen har drastiskt minskat och produktionsökningen väntas i år uppgå till mellan 8 och 10 %. Undantagstillståndet med dess inskränkningar av demokratin bör därför snarast upphävas!

Cecilia Carpelan

Vad är den liberala internationalen?

Vet du vad den liberala internationalen är?

Antagligen inte.

Den är en internationell sammanslutning av liberala partier. Någon gång årligen samlas representanter för de olika partierna och diskuterar både internationella och nationella prob-

lem. Tyvärr har det oftast stannat vid det.

Liberala internationalen har inte satsat mycket på att göra sig känd. Därför är den okänd för de flesta medlemmarna i medlemspartierna. Likaså är internationalen okänd för andra liberala partier än medlemspartierna.

Svag anslutning

Resultatet är att anslutningen till internationalen

är ytterligt svag. Medlemspartier finns i stort sett i de västeuropeiska länderna och Kanada samt Israel.

Liberala internationalen är också utomordentligt fattig. Därför har den svårt att ändra sin mycket svåra situation. Ansvar måste därför falla på de enskilda medlemspartierna.

Ett mycket förtjänstfullt arbete i internationalen utträtt folkpartisten David Wirmark, vars insatser tyvärr inte är särskilt kända i Sverige.

Han har rest i stora delar av världen och är populär i vida kretsar och mycket duktig i språk.

Ej samordning

Mot bakgrund av förutsättningarna är det ganska självklart att internationalens arbete i huvudsak består av olika diskussioner vid kongresserna. Någon samordning av de skilda partiernas aktiviteter kan inte ske.

Även om ekonomiska förutsättningar funnits så är en

samordning inte så lätt. Trots allt finns ganska stora åsiktskillnader mellan partierna.

Men kongresserna fungerar ändå som en stor inspirationskälla – åtminstone för de närvarande. På den senaste kongressen diskuterades och togs uttalanden mot bland annat internationell terrorism och Sovjets imperialistiska strävanden.

Ulo Ignats

(deltog i kongressen som delegat för Estniska liberaldemokratiska partiet i exil.)

USA-VALET

Ford — fiende till sociala reformer — får MUF:s stöd!

När detta skrivs är det bara några veckor kvar till valet i USA. Huvudintresset har i år koncentrerats till TV-debatterna mellan Jimmy Carter och Gerald Ford. Amerikanska kulturcentrum i Stockholm har visat bandade versioner av debatterna i sin helhet och efter 2 x 90 minuter (detta är skrivet före den tredje debatten) med herrar Carter och Ford står det helt klart att *båda* herrarna är högst medelmåttiga politiker.

Debatterna visar också hur högerviden den amerikanska politiken just nu är. Men för oss liberaler framstår Jimmy Carter, trots sina många brister, som den klart bäste kandidaten.

Den första TV-debatten handlade om inrikespolitik och den andra om utrikespolitik. Experterna gav Ford en knapp seger i den första, medan Carter klart vann den andra genom Fords stora tavlå om Östeuropa.

Den negativa inställningen till sociala reformer tycker jag är det tråkigaste intrycket från debatterna. Ford attackerade ständigt den "spendersamma" slösaktiga kongressen och alla deras, enligt Ford, onödiga nya program. Programmen är i de allra flesta fall olika sociala reformförslag för att hjälpa många eftersatta grupper i USA.

Ford försökte i debatterna föra över den starka misstron emot politik och politiker efter Watergate, på sociala reformprogram!

Carter vågade inte riktigt ta den debatten, och undvek som de flesta amerikanska liberaler, att tala om att sociala reformer måste få kosta.

Därför är det lätt att anklaga honom för överbudspolitik, eller att tro att det inte blir så många reformer i en hast. I ett land där antalet registrerade fattiga ökar, och arbetslösheten ligger

omkring 7 % borde en politiker kunna agera kraftfullt för sociala reformer.

Trots allt, på alla de punkter där debatterna visade på olikheter hade Carter de bättre uppfattningarna:

- Han vill benåda vapenvägnare och desertörer från vietnamkriget.

- Carter vill inte sänka det totala skattetrycket, utan använda eventuella ökande statsinkomster till att genomföra sina reformförslag. Fords viktigaste ekonomiska krav är en skattesänkning.

- Carter vill prioritera kampen emot arbetslösheten. Fords enda recept är att stimulera företagen ytterligare.

- Carter riktade kritik emot USA:s omoraliska utrikespolitik. Vid de tre olika tillfällen kritiserade han USA:s stöd till juntan i Chile och han påpekade att USA hade stött den gamla fascistregeringen i Portugal. Ford däremot ansåg att USA:s utrikespolitik följde de högsta moraliska normer ("highest moral standards").

- Carter kritiserade också USA:s stora vapenexport och krävde ökat humanitärt bistånd.

Men Ford har haft sina problem. När han anklagade Carter för att vilja skära ned försvarsutgifterna med 5-15 miljarder dollar visade det sig att Ford själv ursprungligen föreslagit 5-6 miljarder mindre än nuvarande förslag.

Varje gång Reagan vann en framgång i primärvalen ökade nämligen Ford på försvarsanslagen ytterligare.

Fords stora miss i den andra TV-debatten var självfallet när han sa att Polen och Rumänien var oberoende gentemot Sovjet. Det allra allvarligaste med detta är kanske hur det uppfattas av människorna i Östeuropa.

Många oppositionella är bittra över vad de uppfattar som Västs svek emot friheten i Öst i samband med Helsingforsavtalet.

Ungmoderaterna här hemma tycks ha en helt annan uppfattning om USA-valet än vi liberaler. I senaste numret av MUF-Storstockholms distriktstidning publiceras en lång artikel som närmast kan beskrivas som en hyllning till Ford.

Om ekonomin framhålls med gillande att Ford försökt skära ned statsutgifterna (d v s minska den redan bristfälliga sociala servicen.)!

Vad gäller försvaret framhålls med gillande att Ford försökt öka statsutgifterna, (d v s mer skattepengar till försvaret.) Ford beröms för sitt säkra handhavande av Mayaguezaffären! (Vilda Västernpolitik som — sedan rapporten om detta äntligen offentliggjorts — visade sig ha krävt amerikanska och kambodjanska liv helt i onödan.)

Angående den moraliska halten i USA:s utrikespolitik sägs ingenting. Den frågan anser tydligen artikelförfattaren vara oväsentlig.

Inrikespolitiskt erkänns att USA har stora sociala problem. I artikeln angrips Jimmy Carter för att han har "traditionellt socialdemokratiska" lösningar som byråkrati och en växande offentlig sektor!

Carter har föreslagit sociala reformer av typen statlig sjukförsäkring, ting som moderaterna numera aktar sig för att kritisera i Sverige.

Vidare ska inte arbetslösheten angripas med "AMS" metoder, vilket Ford får beröm för att inse. Varför arbetslösheten är 4-6 ggr högre i USA än i Sverige borde kanske MUF:aren fundera över.

Carter får några kängor för att han inte finansierat alla sina förslag. Men här kastar man ändå sten i glashus. Det finns mer närliggande exempel på politiker som lovar reformer och sänkningar av det totala skattetrycket på en och samma gång. . .

Richard Appelbom

Jobb på FPU!

En tjänst som sekreterare är ledig på FPU-Storstockholms expedition.

Arbetet består av maskinskrivning och skötsel av medlemsregistret.

Trivsamt arbetsmiljö.

Lön och arbetstider efter överenskommelse.

Svar med meritförteckning till

FPU-Storstockholm (Lars Pettersson)

Ansgariegatan 5

117 26 Stockholm

Tel 08/84 10 91

INTRESSERAD AV MELLANÖSTERN?

Tycker du att informationen från massmedia inte räcker? Är du för Israel och för en fredlig lösning av konflikten?

Skicka då in nedstående talong till

AKTIONSGRUPPEN FRED I MELLANÖSTERN

Scheelegatan 9, 112 28

Stockholm eller ring på tel 08/52 55 05

☐ Ja, jag är intresserad av Aktionsgruppen Fred i Mellanöstern. Skicka mer information.

☐ Ja, jag vill bli medlem. Skicka inbetalningskort.

Namn

Adress

Postadress

tel

Nu är det full fart på klubbarna

Full fart på klubbarna!

FPU-klubbarna runt om i Storstockholm har fått nytt friskt mod av folkpartiets segerval. Här på klubbsidan redovisar RF hur diskussionerna och mötena avlöper i ett antal klubbar. Vi lovar utförlig redovisning i nästa nummer av RF.

Hägerstensklubben har bestämt sig för bl a en debatt om "Försvarets vara eller inte vara". Där debatterar Anders Johnson (försvarvän) med Sven Andreasson (som gillar civilförsvaret). Mötesdatum 2 november, på Bredängstorget 8, kl 19.00.

Cityklubben ska ha möte om kriminalpolitik med Jimmy Edlund den 4 november (på Ansariégatan 5, kl 19). Man har också planer på att göra ett besök på Stockholms kommunfullmäktigesammanträde, m m.

Kungsholmen och Södermalm tänker bl a ha en Amnestykväll (Amnesty är en organisation som kämpar för frigivning av politiska fångar bl a). Man ska också göra ett besök på ett ålderdomshem.

Även FPU-Väster i Stockholm har kommit igång med klubbens verksamhet. Under valrörelsen gjorde man så många torgmöten och skolpresentationer att man inte hann med så många klubbmöten.

Torsdagen 30 september hade man möte. Ett välbesökt sådant med många nya och intresserade. Thomas Berglund talade om folkpartiets möjligheter i den nya regeringen. Diskussionerna svängde från skolpolitik till kriminalvård och var stundtals mycket intensiv. När mötesdeltagarna skulle dricka kaffe upptäckte man att spisen var försvunnen. ... Lika bra gick det att dricka saft.

Efter fiket beslöt man ha klubbmöte ca en gång i veckan och att inbjuda riksdagsman Per

Garthon att tala om kriminalpolitik.

Ekerö är en av klubbarna som startat med nya fräscha tag! Man har haft ett möte med Bonnie Bernström, som nu får chansen att föra fram FPU:s krav i riksdagen, där man diskuterade folkpartiets politik.

Nya grepp har Sollentunas ungliberaler tagit. Klubben är faktiskt "banbrytare". Inte nog med att man har nystartat klubben, utan man har också prövat nya metoder - nämligen frukost-rastmöten.

Thomas Berglund har besökt Rudbecksskolan tillsammans med sollentunaklubbister och i en del av aulan talat om vad FPU driver för frågor.

Lyckad satsning enligt dom som var med!

Också Lidingöklubben har nu kommit igång med en rivstart. Många nya deltog i det första arbetsmötet. Klubben ska informera intensivt i skolorna om sin verksamhet. Klubben skall också ha en studiecirkel om liberal ideologi, en stor satsning.

Dessutom kommer man naturligtvis även att ha en rad möten för medlemmarna och andra intresserade. Till nästa möte beslöt man inbjuda Daniel Tarschys, den nye riksdagsmannen från Lidingö.

Det är framförallt de personliga kontakterna som ger nya medlemmar. För oss har det fungerat väldigt bra, säger FPU-Lidingös nyvalda ordförande Cecilia Odergren.

Richard Appelbom gjorde under arbetsmötet tillbakablickar på valresultatet 1973 och vad som då sades i folkpartipressen om partiets framtid. Man kunde konstatera att många, men långt ifrån alla, av de önskningar man då hade på partiet nu har infriats.

Man enades om att FPU har en viktig uppgift som granskare av den nya regeringens förehavanden.

Mötet avslutades med en livlig debatt om valresultatet.

Bra start på Handels

Handelsliberalerna har haft sitt första möte för säsongen. Det blev succé som väntat. ...

Över fyrtio personer dök upp och lyssnade med entusiastiskt intresse på Bo Könberg som talade om den nya regeringens ekonomiska politik.

Det här är bara början, säger Anders Johnson som är ordförande i handelsliberalerna. Vi räknar med det dubbla till nästa möte.

Liberalerna kommer också att ställa upp med eget parti i kårvalet på Handels.

Fyra gånger tre:

1. Svek Fäldin angående Barsebäck 2?
2. Vilken är viktigaste frågan för folkpartiet att driva i regeringen?
3. Hur skall vårt försvar se ut?

Leif Karlsson, Rönninge

1. Det enda han kunde göra. Det var i och för sig ett svek, men han hade inget alternativ eftersom han annars hade spräckt regeringen. Dessutom hade han aldrig fått något stöd i riksdagen.
2. Könsjämlikhet (skolan).
3. Vi skall ha ett försvar och det skall vara starkt. Ungefär som nu. Ingen nedrustning om det inte sker internationellt.

Hanna Rawet, Bandhagen

- 1: Dåligt, han skulle ha sagt något på förhand. Inte överdrivit sina krav. Nu kunde han inget annat göra.
2. Socialpolitiken.
3. Vi skall ha en allmän värnplikt, men ingen skall vara tvingad att bära vapen. Försvaret skall vara som det är idag.

Marie Eriksson, Sundbyberg

1. Det är ett svek, men han hade ingenting att välja på, för annars hade regeringen spruckit.
2. Lag mot könsdiskriminering.
3. Försvaret får för mycket pengar. Sverige kan i varje fall inte försvara sig om en stormakt angriper.

Joshua Narrowe, City

1. Inget fel alls. Jag tycker inte man ska spräcka en borgerlig regering på den frågan.
2. Husläkarsystem.
3. Som vi har det nu. Det är viktigt att det hålls modernt.

Ny tjeigrupp!

FPU-Storstockholm tänker starta en diskussionsgrupp om könsjämlikhet! Vi tänker klura ut hur en lag mot könsdiskriminering kan fås att gälla inom så många områden som möjligt. Dessutom planerar vi diverse aktioner. Vilka är tills vidare hemliga. Kontakta Cecilia Carpelan, tel 84 10 92 så får du veta mer.

□ Könsdiskriminerande reklam hoppas vi kunna stoppa med en lag mot könsdiskriminering. Detta praktexempel är hämtat från Helsingfors.

Gammaldans-succén fortsätter...

Vill Du lära Dig gammaldans?

På måndagskvällarna kl 19.00 träffas vi på Ansariégatan 5 (T-bana till Zinkensdamm) för att träna hambo, schottis och annat skojigt.

Alla är hjärtligt välkomna!

Ulo, Marianne, Staffan, Eva Anders, Cecilia med flera.

Kalendarium

November '76

1	Måndag	Polisario-vecka	45
2	Tisdag	Tobias	
3	Onsdag	Hubert	
4	Torsdag	Kriminalpolitisk kväll i City	
5	Freitag	Eugen	
6	Lördag	Regionöst-konferens	
7	Söndag	Ingegerd	
8	Måndag	Vendela	46
9	Tisdag	Teodor	
10	Onsdag	Martin Luther	
11	Torsdag	Centralt möte	
12	Freitag	Irlandsafton i Bandhagen	
13	Lördag	Kristian	
14	Söndag	Emil	
15	Måndag	Leopold	47
16	Tisdag	Edmund	
17	Onsdag	Napoleon	
18	Torsdag	Magnhiid	
19	Freitag	Elisabet	
20	Lördag	Pontus	
21	Söndag	Helga	
22	Måndag	Cecilia	48
23	Tisdag	Klemens	
24	Onsdag	Gudrun	
25	Torsdag	Katarina	
26	Freitag	Torkel	
27	Lördag	Astrid	
28	Söndag	Malte	
29	Måndag	Sune	49
30	Tisdag	Anders	

Glöm inte att skriva
till

"ÖPPEN SIDA"

RF:s insändarsida för alla FPU:are som har nå't
på hjärtat. Skriv om vad som helst.
Men skriv!

Adressen är: Radikalt Forum
Ansgariegatan 5
117 26 Stockholm

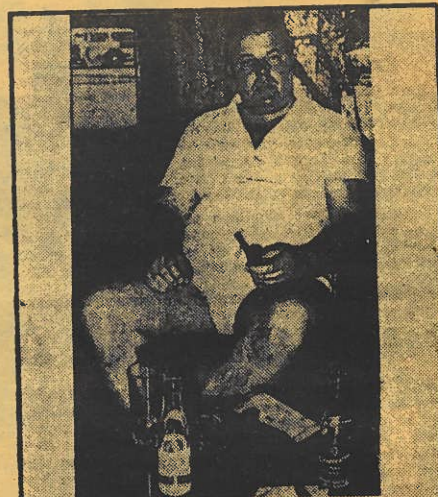
PS! Nästa nummer kommer i början av decem-
ber.

En affisch som slog

Klippt här till höger är hämtat ur Expressen veckan före valet. Då hade SSU redan satt upp falska folkpartiaffischer. Som dom till och med klistrade ovanpå några av folkpartiets affischtavlor! Det fick dom rätta till genom att själva klistra om fp-tavlorna. En syn för sägen då socialdemokratiska valarbetare klistrade fp-affischer så svetten lackade... Vår "Hoffa"-affisch blev en succé. Folk kom t o m in i valstugor och ville köpa den!

Dessutom gjordes ett par andra lokala affischer om Svenska Bostäders samröre med hushajen Adam Backström.

• • Hans Ericson, Transportarbetarförbundets ordförande, vållade mycket rabalder tidigare i år när han åkte till Kanarieöarna mitt under reserestrikten mot Spanien. Nu har han hamnat i valrörelsen. I det affiskrig som bräutit ut i Stockholm har den här "mot-affischen" satts upp. Det står FPU i nedre vänstra hörnet. Det skulle alltså vara unga folkpartister som arar för greppet med den välmående jackpampen som säger "Röst inte bort min trygghet".

RÖSTA INTE BORT
MIN TRYGGHET!

5 statsråd talar ut

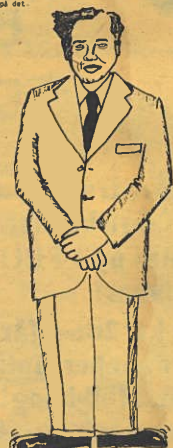

Jäpp, då var man vice statsminister då. Det här gick ju som smort, vet ja. För ett år sen var man ju knappt torr bakom öronen. Men nu är jobbet gjort så nu kan man sätta sig tillgodo och arbeta på allvar. Förresten har ni hört den här: Det var en dag som hade så mycket blanketter att fylla i, en blankett för sträp och en blankett för mandelkubarna... Ah förresten, jag orkar inte dra den där en gång till. För normala reformer utan centerism.

"Bigan kallas jag av dom som känner mig lite mer intressat. En del tycker att jag är kall och tuff och inte gör ett kum i på livet liksom. Nu men vedrör bostadsminister blev jag i alla fall. Okay då, vice bostadsminister, men det är det ju ingen som vet. Förresten vad hette tanten som blev bostadsminister?

Johannesson, det är jag som är Janne. Folkår och samspelt med hela svenska folket. Bli Du med Janne, brukar jag säga. Tja, så när långt kan man alltså komma med ren bostad och en stark tre. Men ska inte arbeta sig fram här i livet och vara smart, så det blir sig inte. Nu sitter jag där jag sitter och fan så den som försöker ändra på det.

Ola var hälsat. Jag blev bostadsminister jag. Men ger och man tar, står det visst i visan. Jo ja, inbjuden är som väntat, man givar och man tager. För övrigt är jag så förhållandevis blyg så det ligger mig faktiskt lite i fatet. En minister måste ordna anletsdrag och se cool ut, det har jag sett på teve när dom intervjuat utländska ministrigubbar.

Ingemar har. Blev lösningsminister jag, ska försöka växa i Strängs kostym så smidigast. Men det blir väl inte så lätt eftersom jag har Bohman och dras med också. Jag är ingen skojgubbe fast jag ser glad och gemyttlig ut. Lösningsminister ja, ni skulle bara veta vad jag har förändrat fram för månadspådrag åt mig själv, ni ni.

